

درخواست برای معافیت مالیاتی پرستاران

وزارت بهداشت با ارسال نامه‌ای رسمی به سازمان برنامه و بودجه، خواستار معافیت مالیاتی کامل برای پرستاران شاغل در مناطق محروم و مرزی و کاهش نرخ مالیات برای سایر پرستاران در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ شد. به گزارش ایسنا، عباس عبادی، معاون پرستاری وزارت بهداشت، درباره جزئیات این درخواست توضیح داد و گفت: «باتوجه به شرایط کاری سخت و طاقت‌فرسای پرستاران به‌ویژه در مناطق محروم و مرزی، پیشنهاد شده است که تمام درآمدهای این گروه از پرستاران معاف از مالیات شود. همچنین برای سایر پرستاران شاغل در سایر مناطق کشور نیز پیشنهاد شده است که از مالیات‌پلکانی معاف شده و نرخ مالیات دریافتی آنها به ۱۰ درصد محدود شود.» به گفته عبادی، باتوجه به نقش حیاتی پرستاران در ارائه خدمات درمانی، انتظار می‌رود که این پیشنهاد با استقبال دولت و نمایندگان مجلس و تصویب در لایحه بودجه ۱۴۰۴ همراه باشد.

واکنش به خبر نطفای مدرسه در ازای ثبت نام فرزند

مدیرکل آموزش و پرورش شهرستان‌های استان تهران به خبر منتشرشده در فضای مجازی، مبنی بر اینکه مادری در ازای هزینه ثبت‌نام فرزند خود در مدرسه دولتی مجبور به نطفای آن مدرسه شده، واکنش نشان داد. به گزارش ایسنا، مسعود بهرامی، مدیرکل آموزش و پرورش شهرستان‌های استان تهران در واکنش به این خبر گفت: در حال بررسی موضوع هستیم. ان‌شاءالله اطلاع‌رسانی کامل انجام خواهد شد. خبرنگار صداوسیما در استوری اینستاگرام خود از گفت‌وگویش با مادر شهر قدسی نوشته و توضیح داده است که این مادر چون هزینه ثبت‌نام فرزندش در مدرسه‌ای دولتی در شهر قدس را نداشت، مجبور شده تمام کلاس‌ها را نطفای کند.

ادامه سر مقاله

تحول سیاسی اخیر و ناشی از انتخابات ریاست جمهوری، باید مقدمه پرداختن به آینده‌پژوهی و افق‌گشایی باشد. پیشتر هم مکرر نوشته‌ایم که با تغییرات جزئی و فنی در سیاست‌ها هیچ اتفاقی رخ نخواهد داد. متأسفانه متغیرهای اصلی و تأثیرگذار بر روند تحولات جامعه ما، از داخل به خارج کوچ کرده‌اند. چنین وضعیتی اعتمادبه‌نفس در میان جوانان و مردم را زایل می‌کند. احساس می‌کنند عاملیتی که شایسته آن هستند در شکل دادن به آینده ندارند. عاملیتی که پس از انقلاب نزد جوانان شکل گرفته بود و با تکیه بر آن، جنگ را پیش بردند سپس جامعه ایران را یک‌گام بزرگ به جلو هدایت کردند.

مشکل امروز جوانان و حتی میانسالان ما نداشتن چشم‌اندازی پایدار از آینده کشور است. چارچوب و راهبرد وفق شرط لازم برای رسیدن به این چشم‌انداز است ولی کافی نیست. اینکه آقای رئیس‌جمهور همواره بر رعایت وفاق با قوای دیگر تأکید و تأکید می‌کند، بسیار خوب و لازم است، ولی کافی نیست؛ چون مبتنی به نگاهی از آینده کشور نیست. این وفاق صوری هنوز نتوانسته محتوایی را به عرصه بیاورد. مسئله اصلی مفادی است که باید حول آن توافق کرده‌مفادی که از حالت صوری و شکلی عبور کند و آینده‌ای پایدار و امیدبخش را برای همگان ترسیم کند. جامعه ما دچار چالش‌ها و ناترازی‌های اساسی و مهمی است. تمامی این موارد طی سال‌های متمادی و از سوی کارشناسان دلسوز میهن و مردم‌دوست و به‌طور مستند و مستدل تحلیل و تبیین شده است، ولی کمتر پیش آمده که از آنها استقبال شود یا اقدامی عملی برای بهبود آنها به‌عمل آید و در نتیجه چالش‌ها عمیق‌تر و ناترازی‌ها گسترده‌تر شده و هرچه جلوتر آمده‌ایم، انجام اصلاحات سخت‌تر و پرهزینه‌تر شده است. باین حال، نباید امید بود و باید بتوانایی ایرانی اعتماد کرد که قادر است از این شرایط عبور کند.

جامعه به سمت تجربه‌های سابق برمی‌گردد، یعنی فعالیت‌های خشونت‌آمیز مانند شورش یا درگیری‌های مسلحانه و بدترین حالتش هم استقبال از سرباز خارجی و دخالت نظامی است. به‌نظر می‌رسد جامعه در حال تأمل در این مسائل است و نگرانی‌ای که ایجاد می‌کند این است که هزینه‌های آن برای استقلال و تمامیت ارضی کشور خطرناک است و همه اینها با تحولات شتاب‌زده منطقه پراشوب به‌نام خاورمیانه پیوند خورده است. تنها چیزی که ضمانت‌بخش استقلال و تمامیت ارضی است، بازگشت دولت و حکومت و نظام سیاسی به سمت جامعه است. در هیچ جای دنیا، جامعه به سمت دولت نمی‌رود بلکه این حکومت‌ها هستند که به سمت جامعه می‌روند.»

جامعه محکوم به تضاد

محمدمهدی مجاهدی، عضو پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، میکروفرن را نزدیک‌تر و درباره اهمیت انتخابات در کشور صحبت کرد.

«انتخابات در ایران پیش‌بینی‌ناپذیر است و هر بار جامعه را غافلگیر می‌کند، انتخابات در سال‌های ۷۶، ۸۴، ۸۸، ۹۲... و هر بار غافلگیرکننده بود و سسوالی که مطرح می‌شود این است که آیا واقعاً ما هر بار غافلگیر می‌شویم؟ وقتی هر بار این اتفاق می‌افتد، دیگر نمی‌توان گفت که غافلگیری رخ داده است. انتخابات در کشور ما، بیشتر شبیه جنبش‌های انتخاباتی است تا انتخابات به معنی کلاسیک. هر بار هم بخشی از جامعه از نتیجه راضی‌اند، بنابراین همچنان این انتخابات معنا ندارد و تداوم‌بخش است، اگر می‌خواست بی‌معنی باشد، پیش‌بینی‌پذیر و مانع از شرکت می‌شد. اما با این روند باعث احیای مشارکت و امید هم‌زمان به سیاست در جامعه می‌شود.»

نکته دیگری که از سوی مجاهدی مطرح شد، مسئله تضادها در جامعه ایران است.

«جامعه ما به دلایل تاریخی و فرهنگی عمیق، مجمع تضادهاست. این‌ها به‌ند است، نه خوب، به هر حال چرخ‌دنده‌ها وقتی با هم درگیر می‌شوند، یک محور را به گردش در می‌آورند. تمام ماشین‌های مکانیکی، از قانون تضاد استفاده می‌کنند. تضاد می‌تواند مثبت باشد یا اینکه چرخ‌دنده‌ها علیه هم می‌چرخند. باین حال می‌توان گفت که تضادها دو گونه‌اند: یکی فرساینده و دیگری هم‌افزا. جهان با تضاد پویایی خود را حفظ می‌کند. نیروهایی که در جامعه ما هستند، نیروهای تضاد هستند، به‌نظر می‌رسد جامعه ما محکوم به تضاد است و نمی‌توان آن را یکپارچه کرد. جامعه ما پر از تضادهایی است که هرکدام دائماً در حال بازتولید شدن است و هیچ‌کدام توان حذف نهایی ندارند. هیچ‌وقت اقتدارگرایی در جامعه ما اعمال نشد، چراکه یکپارچه‌شدن امکان‌پذیر نیست.»

به گفته این عضو پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، جامعه به‌شدت نسبت به حکومت و دولت‌ها بدبین است، از یک طرف دچار تئوری توطنه است و از طرف دیگر به‌شدت دولت‌پرست است، چراکه هر اتفاقی که می‌افتد، می‌گوید تقصیر دولت است. اگر هم قرار باشد چیزی اصلاح شود، دولت باید اقدام کند. حکومت فعلی از درون یک انقلاب بیرون آمده؛ انقلابی که تضاد را در درونی‌ترین لایه خود دارد و در تلاش برای دادخواهی سنت است، این انقلاب رو به عقب است، نه رو به جلو. در این نظام سیاسی تمام مکانیسم‌های انقلابی‌گری، همچنین پاسداری از سنت با روش‌های انقلابی دیده می‌شود.

و حداقل در تاریخ بشریت تحقق پیدا نکرد. اما می‌دانیم در جاتی از مشروعیت سیاسی برای ادامه حیات نظام‌های سیاسی ضروری است و اگر تردید عمومی در باره مشروعیت عمومی برای نظام سیاسی ایجاد شود، یک بحران جدی برای هر حکومتی ایجاد می‌شود.»

نکته دیگری که از سوی نبوی مطرح شد، کنشگری اینترنتی است که دو جمهوری ایجاد کرده است. «تحولاتی که دست‌کم از نظر سیاسی، اقتصادی و اجتماعی از سال ۸۸ به این سو شاهد بودیم، منجر شده تا کنشگری اینترنتی بیشتر از قبل شود. کنشگری اجتماعی سریع و ارتباطی به متغیرهای زمینه‌ای مثل سن، جنس، توانایی شغلی و مالی و... ندارد. مهاجرت گسترده‌تر به‌ویژه از آنکه از ایران به خارج از کشور باشد، از ایران به فضای مجازی رخ داده است. من معتقدم که ما دو جمهوری داریم. یکی جمهوری اسلامی ایران که روی زمین است و یک نظام سیاسی، انتخابات، روزنامه و... دارد و دوم جمهوری مجازی است که زندگی واقعی سیاسی و اجتماعی آنجاست. اظهار نظر و تنوع و کثرت در این فضا دیده می‌شود، نه در خیابان. این دو جهان مانند دو قله‌های به‌هم چسبیده‌اند. مباحث جاری در هر دو جریان دارد و ناراحتی‌ها، نگرانی‌ها، پرسش‌ها و تردیدها در آن دیده می‌شود. جمهوری اول تلاش می‌کند جمهوری دوم را در کنترل خود بیاورد، چون ممکن است در جمهوری دوم، نهادهایی شکل بگیرد که برای جمهوری اول خطرناک باشد. در جمهوری دوم، خطرناک بودن فعالیت یک جمعیت خیریه، کمتر از یک جاسوس نیست و پویایی جامعه در جمهوری دوم دیده می‌شود. بنابراین ما در این وضعیت با دولتی مواجه‌ایم که گویا ملت ندارد و از آن طرف ملتی داریم که گویا دولتی ندارد. در فضای مجازی بحث‌های کم‌هزینه‌تر برای تغییر رواج دارد؛ از فرمول‌های محافظه‌کارانه تا راه‌حل‌های رادیکال.»

بر اساس اعلام نبوی، از آنجایی که ادامه حیات برای دولت بی‌ملت، دشوار است، آنها از سه طریق فضای مجازی یا همان جمهوری دوم را در کنترل قرار می‌دهند؛ یکی از طریق نمایش کارآمدی است، دوم افزایش فشارها از طریق فیلترینگ و سوسوم‌فناسازی سایبری با استفاده از گردان‌هایی که شایعاتی راه می‌اندازند تا منتقدان و مخالفان را بی‌اعتبار کنند. هر سه روش، در حال حاضر در حال انجام است. به اعتقاد او، این امور تا زمانی مؤثر و نتیجه‌بخش است که آن آرمان‌های کوچک در فضای دوم با هم پیوند نخورند و بر سر یکسری از بایدها و نبایدها با هم به یک تفاهم نرسند. چون اگر آن تفاهم کلی حاصل شود، زمینه لازم برای ائتلاف نیروهای سیاسی و اجتماعی فراهم و بعد در خیابان‌ها سرریز می‌شود؛ یعنی زمانی که قدرت جریان‌ها از جریان‌های قدرت پیشی می‌گیرند.»

نکته سومی که از سوی نبوی مطرح شد، قواعد پایدار تغییراتی سیاسی در ایران است. «تا قبل از انقلاب موفق ۵۷، برای تغییرات بزرگ سیاسی سیل‌گونه، سه قاعده و روش وجود داشت. یکی ترور بود، یکی دخالت خارجی و یکی هم انقلاب. بعد از انقلاب به‌درستی گفته شد که تغییرات سیاسی بزرگ، نتیجه‌بخش نیست. ورود سرباز خارجی در سال ۱۳۲۰، استقلال کشور را از بین برد، ترور روش بی‌فایده‌ای است و شورش یا انقلاب، یک خوبی دارد و صدها دردسر؛ بنابراین بهترین راه انتخابات است. از سال ۵۷ به‌بعد قرار شد، جامعه مسائلی را از طریق صندوق رأی حل کند. اما وقتی صندوق رأی بی‌معنا شود، یعنی در فرآیند کلی سیاست‌گذاری و تغییرات اتفاق خاصی نیفتد،

مقصود فراستخواه:

در شاخص سرمایه اجتماعی، ایران از میان ۱۲۶ کشور، رتبه ۱۲۲ را دارد. آنگاه که در این گزارش آمده،

همبستگی اجتماعی، اعتماد به نهادها، مشارکت و... جزء پایداری یک جامعه یا کشور تلقی می‌شود. در کنار آن شاخص ایمنی و امنیت قرار دارد که از میان بیش از ۱۶۰ کشور، رتبه ایران ۱۳۰ است.

در شاخص کیفیت اقتصادی، رتبه ۱۳۸ را داریم و در کیفیت حکمروایی، رتبه ۱۴۶ را به دست آورده‌ایم. در حوزه آزادی‌های شخصی هم وضعیت نگران‌کننده‌ای داریم. در شاخص نیکبختی اجتماعی و شادمانی ملت‌ها، رتبه ایران ۱۰۱ است و کشورهای

که به‌نظر می‌رسد باید رتبه پایین‌تری از ایران داشته باشند، بالاتر از کشور قرار گرفته‌اند

چالش فرسودگی دولت

عبدالامیر نبوی، عضو هیئت‌علمی گروه مطالعات فرهنگی دانشگاه تهران در ادامه این نشست سه بحث را مطرح کرد.

«اولین بحث من مربوط به سال ۹۵ است. آن زمان موضوع دولت فرسوده را مطرح کردم. آن زمان عده‌ای به من گفتند نگو دولت فرسوده، بگو مدیریت فرسوده. اما معنایی که در ذهن من بود، تعبیری است که در سال‌های اخیر در وصف دولت در خاورمیانه از جمله نهاد دولت در ایران رایج شده بود؛ مثل شبه‌مدن، حامی پرور، امنیتی، فرورمانده و دست‌نشانده. اما واقعیت این است که هر اسمی به‌کار ببریم، در ازای تاریخ، دولت همه چیز بوده اما جامعه همواره جایگاه ناچیز، ضعیف و محدودی داشته است. در چند دهه اخیر ناظر به تحولات کشورهای افغانستان، یمن، سوریه، لیبی و... تعبیر فرورمانده یا ورشکسته برای دولت بسیار رواج داشته است، اخیراً هم گفته می‌شود که ایران باتوجه به مسائل اجرائی، همین حال را تجربه می‌کند و در وضعیت شکنندگی قرار دارد. مفهوم ضعف یا ورشکستگی یک مفهوم کارا اما عام است. برای ایران می‌توان از مفهوم فرسودگی استفاده کرد که بخشی از آن، ناظر به میانگین سنی مسئولان است، مثلاً آقایانی هستند که حدود ۱۰۰ سال سن دارند اما همچنان پست و مقام به آنها داده می‌شود. بخش دیگری از فرسودگی ناظر به رویه‌ها و روح تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی اداری-سیاسی است. عوامل داخلی و خارجی هم می‌تواند باعث شود تا آن فرسودگی به ورشکستگی کامل برسد.»

نبوی در ادامه به ۵ ویژگی برای دولت‌های فرسوده اشاره کرد.

«یکم: در عین حال که به حفظ امنیت و رفاه شهروندان علاقه‌مندند، توانایی کافی در این زمینه ندارند. دوم: تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی به‌شدت کند و محتاطانه است و قدرت و تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی پایینی دارد. سوم: بیش از آنکه برای آینده برنامه‌ریزی کند، به سمت بازخوانی گزینشی گذشته می‌رود. چهارم: بیش از آنکه به تعامل و مدیریت تغییر بیایندیشد، به کنترل و حفظ وضعیت موجود فکر می‌کند. پنجم: نکته اشتراک و وفاق احترام به خود می‌داند.»

به اعتقاد او، در این وضعیت دولت‌ها، آمادگی ذهنی و عملی برای رویارویی با بحران‌ها و مشکلات را ندارند و در مقابل سعی می‌کنند نیروهای سیاسی-اجتماعی را ساکت کنند. نتیجه این می‌شود که ساده‌ترین مشکلات در کوتاه‌مدت تبدیل به بحران می‌شود. از یک سو، دولت مسائل و مشکلات را فریز می‌کند و کاری به بررسی و حل آنها ندارد. حتی در گام اول ممکن است انکار کند و یک‌دفعه که با واقعیت روبرو می‌شود، مسئله تبدیل به بحران شده است، در نتیجه منجر به غافلگیری می‌شود. به همین دلیل است که دولت‌ها در هر دوره از اعتراضات غافلگیر شدند؛ در سال ۹۶، در سال ۹۸ و در سال ۱۴۰۱. از پلاسکو و حادثه متروپل حیرت‌زده می‌شوند. جالب است وقتی این بحران‌ها رخ می‌دهد، تلاشی برای بررسی و واکاوی علمی انجام نمی‌شود و تمام تلاش‌ها معطوف به این می‌شود که آن مسئله جمع شود. در این میان، دولت ابزار همدلی پدیده می‌کند تا بتواند احترامی که مخدوش شده، بازسازی کند. از بحران‌ها درس گرفته نمی‌شود و به بحران بعدی گره می‌خورد و روند طولانی و بی‌نتیجه مقصریابی شروع می‌شود.

فضای مجازی، جمهوری دوم

این عضو هیئت‌علمی گروه مطالعات فرهنگی دانشگاه تهران معتقد است که دولت فرسوده، جامعه را هم فرسوده می‌کند و در ادامه به موج اعتراضات سال ۱۴۰۱ اشاره کرد. «در سال ۱۴۰۱، با وضعیت دولت بی‌ملت و ملت بی‌دولت مواجه شدیم. همیشه تعدادی از شهروندان ناراضی هستند، دموکراسی ناب اصلاً امکان‌پذیر نیست

شرکت ملی قازانبار
شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد (خاکسپران)
(سهامی خاص)

مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه)

مناقصه شماره ۰۲۴-۰۳-۰۳۸۳۸۰ خرید و نصب سرور و متعلقات

نوبت اول

۱- نوع مناقصه: یک مرحله‌ای - مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) نوبت اول

۲- نوع فراخوان: عمومی.

۳- نام و نشانی مناقصه‌گذار: شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد (SGPC) به آدرس: مشهد، خیابان آبکوه، نبش دانشسرای شمالی، شماره ۲۵۵، شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد - دبیرخانه کمیسیون مناقصات. تلفن مسوول کمیسیون مناقصات و کمیته فنی بازرگانی: ۰۵۱-۳۷۲۸۸۰۱۶
تلفن دبیر کمیسیون مناقصات: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۳۵
تلفن دبیرخانه کمیته فنی بازرگانی: ۰۵۱-۳۷۲۹۸۰۵۵
تلفن دبیرخانه کمیسیون مناقصات: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۲۴
نمابر دبیرخانه کمیسیون مناقصات و کمیته فنی بازرگانی: ۰۵۱-۳۷۲۸۵۰۲۴
آدرس پست الکترونیک: Tender@Nigc-Khangiran.ir

۴- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: تضمین‌های اعلام شده در آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی به مبلغ ۵۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (۵۵۰ میلیارد و یکصد و سی و چهار میلیون و دویست و پنجاه هزار ریال).

۵- نحوه و مهلت دریافت اسناد: متقاضیان می‌توانند تا ساعت ۱۸:۵۹ مورخ ۱۳۰۳/۰۸/۰۳، نسبت به دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و با شماره فراخوان ۰۵۰۳۰۹۲۱۳۴۰۰۰۹۱ نسبت به دریافت اسناد مناقصه در سامانه اقدام نمایند. لازم به ذکر است تمامی مراحل برگزاری مناقصه از طریق سامانه مذکور انجام خواهد شد.

۶- آخرین مهلت ارسال پاکت‌های پیشنهاد: متقاضیان بعد از دریافت اسناد مناقصه از سامانه مذکور می‌بایست حداکثر تا ساعت ۱۸:۵۹ مورخ ۱۳۰۳/۰۸/۱۷، اسناد مناقصه تکمیل شده را به همراه مدارک مورد نیاز در سامانه بارگزاری و ثبت نمایند.

۷- محل و زمان گشایش پیشنهادات: پاکتهای مالی شرکت‌های واجد شرایط در ساعت ۱۰:۳۰ مورخ ۱۳۰۳/۰۹/۱۴، در محل اتاق کنفرانس اداره مشهد (دفتر آبکوه) به آدرس مشهد، خیابان آبکوه، نبش آبکوه ۷ (دانشسرای شمالی)، شماره ۲۵۵، شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد، با حداقل سه پیشنهاد تأیید شده گشایش خواهد یافت. ضمناً با توجه به این که مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) می‌باشد، لذا لازم است مناقصه گران علاوه بر تکمیل و بارگزاری اسناد ارزیابی کیفی و مستندات مربوطه نسبت به بارگذاری همزمان پاکت (الف)، (ب) و (ج) نیز در سامانه اقدام نمایند.

شناسه آگهی: ۱۸۰۵۵۰۰